

PEVSKO DRUŠTVO »LJUBLJANSKI ZVON«

KONCERT

SLOVENSКИH, HRVATSKИH,
SRBSKИH

NARODNIH IN UMETNIH PESMI

8. APRILA 1938

V VELIKI DVORANI
»FILHARMONIČNE DRUŽBE«

VODI DORE MATUL

SPORED:

1. Matija Tomec:	Po Savci, po Dravci...
2. Matija Tomec:	Vticia poje
3. Peter Jereb:	Črn mož
4. Anton Foerster:	Z glasnim šumom s kora
5. Emil Adamič:	Budnica
- - - -	
6. Rudolf Matz:	Pjesme iz Slavonskog Broda
7. Franjo Lučić:	Falen Isus
8. Marko Tajčević:	Pet veselih popevk
9. Marko Tajčević:	Starosrbijanske pesme
10. Milenko Živković:	Ne li ti reko...
11. Milenko Živković:	Krstonoše
12. Dr. Miloje Milojević:	Muha i komarac
13. Stevan K. Hristić:	Jesen.

1. KDOR HOČE FURMAN BITI...

Narodna

Matija Tomc

Kdor hoče furman biti,
mora vince voziti,
mora vince voziti
Po Savci, po Dravci,
po beli Donavi.

Ta prvo j' po dvojači,
ga pijejo berači,
ga pijejo berači,
ki dnarcev nimajo.
Po Savci...

Ta drug' je po goldinarji,
ga pijejo vsi mlinarji,
ga pijejo vsi mlinarji,
k' pšenico meljejo.
Po Savci...

Ta tretje je po reparji,
ga pijejo mešetarji,
ga pijejo mešetarji,
k' fajn jezik imajo:
Po Savci...

Ta črt je po cekine,
ga p'jo vse gospodine,
ga p'jo vse gospodine,
k' se dobro jim godi.
Po Savci...

2. VTICA POJE

Narodna

Matija Tomc

Vtica poje, vtica poje v zelenoj naranči.
Njo si gleda, njo si gleda mlada gosa z grada.

Hodi vtica, hodi vtica k meni v beli grad.
Pri meni boš drobni džindž zobala,
džindž zobala, farazino pila.

Per kraljiči mladem boš sedela,
boš sedela, pesmice mu pela.

Nečem, nečem, mlada gosa, k tebi;
ti bi mene v beli grad zaprla.
Raj odletim ja v log zeleni,
se nazobljem rumene pšeničke,
se napijem lepe frišne vode,
no zapojem z moje drage vole.

3. ČRN MOŽ

Stanko Kosovel

Peter Jereb

Črn, črn, črn mož
oster, oster, oster nož;
mož z zobmi zaškriplje,
nož po koži tiplje.

Urno, urno pojmo v kraj,
ne vrnimo se nazaj!
Joj nam, joj nam ta cesta,
mož nas vse pohrusta.

Kaj, kaj pa je to?
Mož se smeje prav sladko;
ko nabrusi pete,
dimnik nam omete.

4. Z GLASNIM ŠUMOM S KORA

Simon Jenko

Anton Foerster

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:

»Bodi počlašena,
rajska ti devica,
vseh nebes in zemlje
naših src kraljica!«

Tak soseska poje
in na prsi bije.
Skoz visoka okna
jasno solnce sije!

5. BUDNICA

Cvetko Golar

Emil Adamič

Praprot zori in višnjeve rože
polne so rose jesenske.
V hladni se dalji ostro bliščijo
vrhovi in gore gorenjske.
Strme, ponosne v sinjo višino
k zvezdam nebeškim plamené.
Kot bi tiho prisegala zemlja,
ob Korotanu snežniki stoje.
V žalosti, ali razumete jasno,
divno njih govorico?
Ne klonite glave, sinovi,
ali vidite svobodno ptico?

Prost in silen v brezmejnem obzorju
jastreb in sokol vihari.
Bog Perun, bog Triglav ti kliče:
Sloven, ne udaj se, udari!
Zložareč se meč nad tvojimi polji
ob jutrih srebrnih leskeče.
Bistro pronikni v usode,
da zasine ti solnce odrešenja in sreče.
Praprot zori in višnjeve rože
polne so rose jesenske.
V hladni se dalji ostro bliščijo
vrhovi in gore gorenjske.

6. PJESME IZ SLAVONSKOG BRODA

Narodna

Rudolf Matz

Duni mi, duni lađane,
dojdi mi, dojdi dragane,
u moju bašću zelenu
pod moju ružu rumenu.

Oj, divojko daleko udata,
jesil čula bolesna ti mati.
Nek boluje, a što poručuje
zašto me je na daleko dala.

Povedi dobra konja sa sobom,
sveži ga ruži za koren.
Neka mu ruža miriše,
neka moj dragi uzdiše.

Svi su dani srebrom obaljeni,
a subota i srebrom i zlatom.
Subota će nedelju donjeti
a nedelja diku sa salaša.

Meni kažu, da sam mali jarac,
što mi oči negleđu u pravac.
Moja mama plače pred ženama,
nezna ko je bjelo janje moje.

7. FALEN ISUS

Narodna

Franjo Lučić

Falen Isus i Marija.
Sveti Juraj jake krvi,
med junaki bil je prvi.
Sveti Juraj sablom kreće
i pozoju glavu seče.
Falen Isus tomu stanu,
gospodaru cele hiže i družine.
Falen Isus i Marija.

8. PET VESELIH POPEVK

Narodne

Marko Tajčević

I.

Tak veliju stara mama
dugo žito, kratka slama.
Čučurin galambom,
tiraj kolo vek za njom.
Naj govori što kaj oće,
saki ljubi koga oće.
Čučurin...
Jana, Mara, Rega, Dora,
ljubiti se saka mora.
Čučurin...

II.

Žena ide na gosti,
muža sobom ne pusti;
moj muž domaj buš,
pure, race hranil buš!
Zakoljem ti racicu,
pak ti skuham taticu,
da buš onu juhu jel,
terentete buš me klel!

III.

Vu dvoru su tri stoleki,
nit jen noge nema.
Na njem sede tri junaki,
nit jen para nema.
Sin po vrbi puže strelja,
čerka žabe pase,
stara baba lapor kopa,
ded korenje struže.

IV.

Zginula je pikuša
z devetimi mladi,
troje došlo, troje ne,
troje nikdar nabo.
Kanas igra žveglicu,
pajceki se pasu,
pri zelenim grmčecu,
rano pricipašu.
Kanas je odišel spat,
kreca paša v grabo,
pikuša je odišla,
več je nikdar nabo.
K tomu devet pajcekov
v šumi su se zmeli;
šest je bilo prekastih,
tri pak črno-beli.
Pikuša je odišla
kalampera skapat.
Kanas se je rasrdil,
pak se išel ftaplat.

V.

Aj pre Đurkinu staro vino,
hopajala, đupajdam.
Aj makar bude po cekinu
hopajala, đupajdam.
Aj homo pili staro vino.

9. STAROSRBIJANSKE PESME

Narodne

Marko Tajčević

I.

Borjano, Borjanke
sal ti si moma,
sal ti znaš da peješ?
Glasot ti se čuje
dor do naša niva.
Srpa si ostavim,
tebe da te slušam
koja pesma peješ,
ta ja da zasvirim
oro da napravam.

II.

Sadila Timka bosilok,
na mermer ploča sadila
lalala...
Ne i niknalo bosilok,
tuk i niknalo dundule
lalala...

III.

Magdo mori a damija,
šta ti beše, Magdo, te pobeže.
Izgore me, Magdo, belo lice,
belo lice, Magdo, gajtan vede.

IV.

Viknala Jana da peje,
glasot se čuje v' Čustendil.
Bre, bre ihaha
ferim Jano mašala,
ala si grlo imala.

10. NE LI TI REKO...

Narodno besedilo

Milenko Živković

Ne li ti reko, devojko,
da se mori, omažiš,
mene mori, ne čekaš.

Ja sum si našal, devojko
po'rna mori, od tebe
lice to i je, ko crveno jablko.

11. KRSTONOŠE

Narodno besedilo

Milenko Živković

Krsti nosimo, Boga molimo:
Gospode, Gospode pomiluj.
Sunca, kišice, rodnu godinu:
Gospode, Gospode pomiluj.

12. MUHA I KOMARAC

Narodno besedilo

Dr. Miloje Milojević

Haj dili, dilili
Komar muhu isprosio
mnoge svate pokupio
sve pčelice,
medenice,
i osice,
obadice,
dilili.
Po djevojku dolaziše,
pa jo dvoru dovedoše
u tikvicu,
na policu,
haj, dili, dilili.

Pruži komar duge noge
»Izuj mene, ženo moja.«
Ona njemu odgovara:
»Od' otale, nepriliko,
prekidena, dilili...»

Kad je komar razumio,
pa je nogom udario,
stoji muho, pomaganje,
do blagaja... zu zu zu

To je mrav razumio,
pa je džidom zametnuo
do komara dolazio
džidom da ga udario.

Stade komar pleći,
a muha se cerekati
hihih
dilili...

13. JESEN

Vojislav Ilić

Stevan K. Hristić

Ko gorda carica i bajna sa snopom zlatnoga klasja
na polju jesen stoji. Sa njene dražesne glave
lisnatih vreža splet čarobno spušta se dole
do same mirisne trave.

Puhorom posut grozd u jednoj podigla ruci
i slatko smeši se na nj pitome blage čudi
priprema ona sad spokojne večeri i dane
i žetvu bogatu nudi.

Kako je mamljivo sve! Na starom ognjištu mirno
puckara crvenkast plam. Kad magla pokrije ravni
i vlagom ispuni zrak, tu prošlost vaskrsne drevnja
i gatke vremena davnih.

I pozno u tavnu noć razgovor spokojno bruji
dok dremež ne svlada sve. I strasno šaptanje tada
kroz mirni prošušti dom. Al i to gubi se brzo
i san lagano pada.